

Tale: Den Grund behøver aldeles ikke at være opfundet; thi hvad General Harbou vilde beslutte, kunde mange Mennesker have vidst under den skriftlige Afstemning.

C. B. Nimestad: General Harbou erklærede, da han fremsatte sin Indsigelse, at han selv først nu blev opmærksom paa den stedfundne Feil, og han anførte det som Undskyldning for, at han ikke itide havde fremsat Indsigelse. Han vidste det ikke, og hvad han ikke vidste, kunde han ikke godt fortælle til Andre. Der er jo rigtignok dem, der fortælle til Andre, hvad de ikke vide, men det var dog vist ikke Tilfældet her.

Poolen: Da jeg maaffee har været den udfyldige Anledning til, at denne Forhandling er bleven forsat fra igaar, skal jeg kun sige, hvad jeg væsentligt derved har havt for Sie. Da jeg igaar hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Nimestad), hvem vi saalænge have maattet savne i denne Sal, vilde tale, tvivlede jeg ikke om, at han havde nogle meget vigtige Guldkorn at bringe, og da han var saa besejdet at frasælde Ordet, vilde jeg gjerne give ham Anledning til at komme dermed; jeg har heller ikke fortrudt, hvad jeg har gjort.

Ordføreren (Hall): Da det synes, at Discussionen nu er ved sin Slutning, skal jeg som Ordfører blot tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger, navnlig om de to Valg, der især have været omhandlede, nemlig Valgene for Kjøbenhavns 6te og for Hjørring Amts 5te Valgfreds. Jeg har allerede ved Begyndelsen af denne Forhandling tilladt mig at udtale, at Fleertallet af Afdelingen gif ud fra den Opfattelse, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Annullation eller Ugyldighedserklæring af et Valg væsentlig maatte berøe paa, om der i de stedfundne Forhold var nogen Sandsynlighed tilstede for, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, dersom de paaanførte Feil ikke havde fundet Sted, og at denne Sandsynlighed først og fremmest maatte støtte sig til Forholdet mellem de to Candida-

ters Stemmetal, hvad enten det absolute Antal var større eller ringere. Jeg gjorde fremdeles opmærksom paa, at denne Opfattelse maa siges stedse at være bleven fulgt igjennem alle de Aar, Folkethinget har bestaaet. Der er baade igaar og idag fra et Par Sider gjort Indsigelse ikke imod selve den Paastand, at denne Opfattelse skalde være bleven fulgt, men imod selve Fremgangsmaaden, idet man har meent, at det skalde være urigtigt at gaae frem paa den Maade; det er navnlig igaar blevet udtalt af et æret Medlem fra Præsto (Frølund) og idag af et andet æret Medlem (Sagd). Jeg har imidlertid ikke i, hvad de Herrer anførte, kunnet finde Noget, som paa nogen Maade begrundede denne deres Opfattelse; thi de have i Biværligheden kun anført det Eine, at man maa sørge for, at Valgløvens Bestemmelser blive overholdte. Det er vistnok en utvivlsom Sandhed, der ikke blot gjælder om Valgløven, men maa finde Anvendelse paa alle andre Love, at Loven maa overholdes; men naar der er Spørgsmaal om at gjøre Loven gjældende, maa det Spørgsmaal strax komme efter, hvorledes man skal gaae frem for at gjøre den gjældende paa en Maade, der stemmer overeens med den Mening og Tanke, der ligger i den, og det kan da ikke negtes, at det først og fremmest maa forudsættes at være Lovens Mening, at Følgerne af dens Overtrædelse gjøres gjældende imod dem, der ere skyldige i Overtrædelsen, men ikke mod dem, der ere skyldige deri. Dette er allerede udførlig blevet omtalt af Flere saaledes, at jeg ikke nu nærmere skal gaae ind herpaa, men jeg skal blot i saa Henseende bemærke, at det af Valgløven selv, hvad der ogsaa maatte kunne forudsættes at være Tilfældet, igjennem dens egne udtrykkelige Bestemmelser sees, hvorvidt en Feil er af den Besskaffenhed, at den skal og maa medføre et Valgs Ugyldighed. Det siges saaledes udtrykkelig i § 32 af Valgløven: „Sugen maa melde sig til samtidigt Valg i mere end een Valgfreds. Handler Noget herimod, bliver Valget, hvis det falder paa ham, ugyldigt“; men en saadan Bestemmelse findes ingenlunde med Hensyn til den Forseelse, hvorom der har været Tale i Kjøbenhavns 6te Valgfreds. Det er